

Ήτανε τώρα ὁ κόσμος ἓνα περιβόλι
Καὶ εἶπε ὁ Θεὸς σ' τὸ τόσο του μεθύσι
Τοῦ οὐρανοῦ μ' οἱ φωτοστολισμένοι θόλοι
Κι' ὁ κόσμος ὅλος ἀπὸ ζῶα νὰ γεμίση.
Καὶ **δέντρα** θέλω καὶ **πετοῦμένα** ἀκόμα
Κ' ἔγιναν ὅσα εἶπε τοῦ Θεοῦ τὸ στόμα.

Κι' ἀρχίνησαν μέσα σὲ δάση σκιασμένα
Νὰ ψάλλουν τὰ πουλιὰ σ' τὸν Πλάστη μας τραγούδια.
Τὰ ζῶα νὰ πηδοῦν 'μπροστά του φοβισμένα'
Καὶ μυροβόλα νὰ τὸν ραίνουνε λουλούδια.
Καὶ ὅλ' αὐτὰ γινόντανε μέσα σ' τὴν πλάσι
Χωρὶς νὰ νοιώθῃ 'Εκεῖνος ποῦ τὰ εἶχε πλάσει.

Ἐρρίξε τότε' ὁ Κτίστης γύρω του ἓνα βλέμμα
Καὶ σὰν νὰ ἤθελε σὲ κάποιον νὰ μιλήσῃ.
'Επάγωσε σ' τὰ ζῶα τὰ φτωχὰ τὸ αἷμα
Μὰ δὲν ἤμπόρεσ' ἓνα νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ.
'Ε! εἶπε θυμωμένος θέλω ἀκόμα ἓνα
Ποῦ νὰ μιλήῃ . . . νὰ εἶναι **ὅμοιος** μ' ἐμένα.

Γυμνός, ὁλόρθος ὁ Ἀδὰμ ζετσιπωμένος
— Μὲ φώναξες, τοῦ λείει, Θεέ, νᾶμαι μπροστά σου.
— Ἀκουσε, εἶπε ὁ Θεὸς μας βυθισμένος,
Βλέπεις αὐτὰ' τὰ βλέπεις; Βλὶν' ὅλα δικά σου.
'Ομως . . . τί βλέπω μέσα ἐκεῖ; . . . Αὐτὸ σημαίνει
Πῶς πρέπει νάχῃς σύντροφο . . . Λοιπὸν **ᾄς γένη**.

Κ' εὐθύς γεννιέτ' ἡ Εὐὰ πεταχτὴ, ἀφράτη
Καὶ πέφτει σ' τοῦ Ἀδὰμ τὴν ἀγκαλιὰ μὲ χάρι.
'Α! καὶ τοῦ Πλάστη μας τὸ κοιμισμένο μάτι
Θὰ ζήλευε ἂν ἔβλεπε τέτοιο ζευγάρι.
'Ομως αὐτὸς δὲν καταλάβερε κουκουτσί
Κ' ἐκράταγε σ' τὸ χέρ' ἀκόμα τὸ μαρκοῦτσι.

Εὐπνᾷ ὁ Ἀδὰμ ἀπὸ τῆς Εὐὰς τὴν ἀγκάλῃ
Ζητᾷ Θεό, ζητᾷ παράδεισο νὰ εὕρῃ . . .
'Ήταν σ' τὴ γῆ...στὴ γῆ! ... μὰ ποιὸς τὸν εἶχε βάλει;
Αὐτὸ οὐτ' ὁ Θεὸς μας ἴσως δὲν τὸ 'ξεύρει.
Κ' εἶπε ὁ Ἀδὰμ πικρὰ κυττάζοντας τὴν κτίσι:
Γιὰ μὲ ἦταν' ὄνειρο, γὰρ τὸ Θεὸ μεθύει.

De Cock.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ὁ ὑπὸ τοὺς πρόποδας τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν
Κῆπος τῶν Δακρύων, ὃν ἀπηθανάτισεν ὁ φίλος Δημήτριος
Καμπούρογλους, εἶχομεν ἀκούσει ἄλλοτε ὅτι ἀνεγνωρίσθη
ἰδιοκτησία τοῦ Δήμου καὶ ὅτι ἐμελλε νὰ καλλωπισθῇ, νὰ
καθαρθῇ, νὰ πρασινίσῃ.

Ἀλλὰ ἡ λέξις Δήμος ἐπὶ ἀρχόντων Κυριακοῦ καὶ Σοῦ-
τσου κατήντησε νὰ σημαίῃ παρ' ἡμῖν **Βρῶμα** καὶ ἡ
φράσις: *μὴ κίνει τὸν ἀνάγυρον* ὑπὸ τῶν νεωτέρων Ἀθη-
ναίων θὰ ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τῆς φράσεως: *Μὴ κίνει τὸν*
δήμον. Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ στηθῇ ποτε ἀνδριάς εἰς τὸν Δῆ-
μόν μας, ὁ ἀνδριάς αὐτὸς θὰ ἀπετύπου μεγαλοπρεπῆ Βουρ-
δούσην καὶ τὸ: ἶδε ὁ Δῆμος, θὰ ἐσήμαινεν: ἶδε ὁ Βουρ-
δούσης.

Ὅστις θέλει ν' ἀπορρόφησῃ πυρετοὺς ᾗ παρέλθῃ παρὰ
τὰς χαβούζας τοῦ Κήπου τοῦ Κλαυθμῶνος, σχηματισθεῖ-
σας εἰς κεντρικὰς ἀποθήκας μiasμάτων.

Πράγματι ὁ κ. Σοῦτσος τὸν ἐπρασίτισε τὸν Κῆπον—κα-
ταστήσας τὰς δεξαμενὰς **τέλματα**.

Μουγγοὶ καὶ Μοῦργοι ὑπὸ τύπους ἐπαιτῶν ἐπλημμύρη-
σαν τὰς Ἀθήνας.

Εἰς ὠρισμένην ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν, ὡς νὰ ἦσαν στα-
διοδεϊκταί, εἶναι τοποθετημένοι ὀκλαδὸν ἐφ' ὅλης τῆς ὁδοῦ
Πατησίων, ἵσως ἵνα ἀναπληρῶσι τὰς ὑπὸ τοῦ χειμῶνος ξη-
ρανθείσας δεινροφυτείας.

Ἡ γέφυρα τοῦ Καράκιοι ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐνθα πα-
ραμονεύουν τὰ μέλη τῆς Διεθνούς Ἐπαγγέλμας, ἤρε τὴν συν-
ἀδελφόν της εἰς τὴν ὁδὸν Πατησίων.

Ἐξίζον πράγματι τὰ ἀνθὴ αὐτὰ νὰ προσέλθουν εἰς ἐπι-
κουρίαν τοῦ ὅλου διακόσμου τοῦ ἀηδεστέρου περιπάτου ὅ-
λου τοῦ κόσμου, ὅπως κατήντησαν τὴν ὁδὸν Πατησίων οἱ
Μοῦργοι Δήμαρχοί μας.

Εἶναι περίεργος ἡ περιοδικὴ μανία ἡ καταλαμβάνουσα
ἐπίους τῶν συμπολιτῶν μας ὅπως ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μᾶς
ἀναγγέλλωσι τὸν θάνατον τοῦ ἐφεσίου Θεοῦ τῆς πόλεως
Δημοσθένους Βουρδούσης.

Αἱ περιοδικαὶ ἐκλείψεις εἰς ᾗς ὑποβάλλει ἑαυτὸν ὁ μέγας
φιλόσοφος, παραδιδόμενος εἰς βαθείας περὶ ἀνθρώπου μελέ-
τας, ὠθοῦσι τοὺς μικροψύχους νὰ φαντάζωνται κεκομμένον
τὸ νῆμα τοσοῦτω πολυτίμου βίου.

Ἀλλ' ὁ Βουρδούσης εἶναι εἰκὼν, εἶναι καθρέπτης εἰς ὃν
βλέπει τις τόσῳ μεγάλῃς κορυφᾷς τοῦ προτύπου βασιλεῖου
μας.

Ὁ Βουρδούσης ἀντιπροσωπεύει τὴν ἀργίαν, τὴν εὐφυίαν
τὴν ἐκμετάλλουσιν καὶ τὸν ἐπικουρισμόν.

Ὁ Βουρδούσης εἶναι ἰδρυτὴς σχολῆς πλουτολογικῆς.

Εἶναι ὁ ἐφευρετὴς τοῦ πλούτου ἐν τῇ πτωχείᾳ.

Εἶναι ὁ πτωχότερος ὅλων μας διότι τὰ θυλάκιά του εἴ-
ναι κενὰ, ἀλλ' εἶναι καὶ ὁ πλουσιώτερος ὅλων μας, διότι αἱ
χεῖρές του καὶ αἱ δύο—εὐτύχημα δὲ ὅτι ἔχει δύο μόνον—
εἶναι εἰς τὰ θυλάκιά μας ὅλων.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐξαλείφεται, διὰ νὰ δοκιμάσῃ τὸν
πρὸς αὐτὸν ἔρωτά σας.

Λέγει ὅτι φεύγει, καὶ κρύβεται ὅπισθεν κἀνενὸς δένδρου
ἢ πέτρας καὶ ἡδύναται παρατηρῶν ὅτι τὸν ἀναζητεῖτε.

Ἀλλὰ ποῦ νὰ φύγῃ, τρομάζει τὰ ταξείδια, διότι τὸν
ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὰ θυλάκιά σας.

Ὁ μόνος σύνδεσμος ὅστις τὸν συνδέει μὲ ἡμᾶς.

Ὁ ἔρωξ τῆς ξένης τσέπης· ὁ τρομερώτερος τῶν ἐρώτων.

Ὁ Δημοσθένης Βουρδούσης μπορεῖ νὰ πεθάνῃ, διόλου δὲν
εἶναι παράξενον τοῦτο, ἀλλὰ θ' ἀφήσῃ διαδόχους, διότι πέ-
πρωται αἱ Ἀθηναὶ νὰ ἔχουν τὸν Βουρδούσην των, τὸν ἀρ-
γόν των.

Εἶναι ἡ Νέμεσις τῶν Ἀθηνῶν ἡ Ἀργία· ἡράσθη τὸ ἀθλη-
τικὸν σῶμα τοῦ Βουρδούση καὶ μετεμψυχώθη εἰς αὐτό.

Μπορεῖ ν' ἀλλάξῃ σῶμα, ἀλλὰ ψυχὴν οὐδέποτε.

Λοιπὸν δὲν ἀπῆλθεν ἀφ' ἡμῶν ὁ Δημοσθένης Βουρδούσης,

είναι ἐν μέσῳ ὑμῶν, τρανός, περίτρανος, ὑψηλός, ἑτοιμος νὰ σᾶς μουνδζώσῃ **ἐμπροσθέν σας** ἅμα δὲν τοῦ δώσῃτε τὴν κεκανονισμένην δεκάραν, **ὀπισθὲν σας** δὲ ἅμα τοῦ τὴν δώσῃτε.

Πολλὰ **ἐκθετα** κατ' αὐτὰς συναντῶμεν εἰς τὰς ὁδοὺς. Ἡ καρδιά μας ῥαγίζεται. Μόλις δίδοντα σημεῖον ζωῆς, στρεφόμενα περὶ ἑαυτὰ, δίκην καταδίκων, ῥηγνύουν γοεράς ἀνάρθρους κραυγὰς, συγκινητικωτέρας τῶν δραματικωτέρων ἱκεσιῶν καὶ παρακλήσεων.

Ποιοὶ ἀμαρτωλοὶ πόθοι τὰ ἔφεραν εἰς φῶς; Δὲν ἦτο δυνατὸν αὐτὸ τὸ ζοφερόν μέλλον, τὸ ὁποῖον ἀνέμενε τὴν ὑπαρξίν των νὰ πνίξῃ τὴν ἐξεγειρομένην τῆς ἡδονῆς ὁρμὴν εἰς τὸ πέλαγος αὐτὸ ὀλίγης πικρᾶς σκέψεως περὶ τοῦ καρποῦ τῆς ἡδονῆς;

Καλλίτερα νὰ κατέρρεαν αἱ στέγαι αἱ βασιτάσσαι τοιαῦτα ἀθέμιτα συνοικέσια παρὰ τὴν ἀνευ σκοποῦ ἄλλ' ἢ πρὸς βάσανον καὶ μαρτύριον γέννησιν τοιούτων ὑπάρξεων, χωρὶς καὶ σελίς τις ἱστορικὴ νὰ μελανωθῇ ὅπως ἀναγράφῃ τὸ μαρτύριον αὐτό.

Παρακαλοῦμεν ὅλους τοὺς γατοφίλους καὶ κυνοφίλους νὰ μεριμνήσωσι διὰ τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀνευ ταφῆς ἐκπνέοντα νήπια γατάκια καὶ σκυλάκια. Ὁ κ. Τσιγγρός δὲν ἀνεγείρει κανὲν **Γατοσκυλοκομεζόν**; Δὲν ἔπαθον τάχα καὶ τὰ ζῶα αὐτὰ ἐκ τῆς Λαυροφαγίας του, ἀναγκασθέντα νὰ περιορίσωσι τοὺς ὄρους τῆς ὑπάρξεώς των κατόπιν τόσοις πτωχεύσεων τῶν κυρίων των;

Οἱ κύριοι κλέπται ἔγιναν πολὺ ἀδιάκριτοι· ἤρχισαν νὰ μὴ σέβωνται οὔτε αὐτὰ τὰ σατυρικά φύλλα, τὰ ὁποῖα ἐκὼν ἅκων σέβεται ὁλος ὁ κόσμος, πλὴν τῆς *Ἑφημερίδος* ὅταν τύχῃ νὰ μὴ μαίνωνται κατὰ Τρικουπῇ.

Προχθὲς εἰσέδυσαν εἰς τὸ παραθυράκι τῆς **Ἀράχνης** μας καθ' ἣν στιγμὴν τίς οἶδεν ὑποπῶν τριανταφυλλιὰν ἢ ἀπὸ ποίας κερασιᾶς ἔγραφε τὸ τέταρτον ἢ τὸ πέμπτον σονέτον τῶν τόσοις δροσερῶν **ἀνοιξιότικων** τῆς, τὰ ὁποῖα ἐφέτος ἀντικατέστησαν τὰ τόσοις σπάνια ἀπριλιάτικα.

Εὐτυχῶς Ἀραχνιδίον τι, ἀδελφὸς τοῦ συνεργάτου μας, ζητήσας νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ δωμάτιον ἔνθα ὁ κλέπτης ἐσιγύριζεν εὐμορφα εὐμορφα ὅ,τι εὗρισκε, τὸν ἔτρεψεν εἰς φυγὴν, ἀφέντα ἐκ τρόμου τὴν λείαν του.

Καὶ αὐτὸ περὶ ὥραν ἑσπερινὴν **θην**.

Κύριε Βαλέττα! Κύριε Βαλέττα!

Ἐργὸν κλητῆρων ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς ἀστυνομίας ἐξετέλεσε προχθὲς, μεῖον τῆς δειλίας των ἐννοεῖται, ὁ νεαρὸς φίλος μας Πιεράκος, μόλις μαθητὴς γυμνασίου.

Ἐίχε πυροβολήσῃ εἰς ἀστυνομικὸν ὄργανον, ἐὰν δὲν εἴμεθα κακῶς πληροφορημένοι, καὶ ἔτρεχε μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις του, ἐνῷ ὀπισθὲν του ἤκούοντο φωναὶ: *συλλάβετέ τον, ἀποτεινόμεναι βεβαίως πρὸς κλητῆρας, οἵτινες τίς οἶδεν εἰς ποίαν γωνίαν ταπιφράγκου ἔχαρτοπαίζουν*.

Τοὺς ἀνεπλήρωσεν ὁμως ὁ νέος Πιεράκος, σταματήσας διὰ τῆς ῥάβδου του τὸν πυροβολήσαντα, μετὰ τινα δὲ λεπτὰ ἔφθανον χωροφύλακες τινες οἵτινες ὡς ἀρχὴν τοῦ καθήκοντός των ἐνόμισαν ν' ἀρχίσουν σπαθισμοὺς ἐπὶ τοῦ συλληφθέντος ὑπὸ τοῦ πολίτου.

Καὶ τοὺς σπαθισμοὺς αὐτοὺς πάλιν ὁ μαθητὴς ἀνέστειλεν· Καὶ ἐγένοντο αὐτὰ περὶ ὥραν 10ην ἑσπερινήν. Κύριε Βαλέττα! Κύριε Βαλέττα!

Ἡ ῥυπαρωτέρα καὶ μᾶλλον δύσδοτος πλατεῖα κατήντησεν ἡ τῶν ἀνακτόρων.

Ἴχνος ἐπιμελείας ἢ ἀποπειράς καθαριότητος οὐδαμοῦ φαίνεται.

Μόνον καθ' ἐκάστην τὸ παιάνισμα τῆς μουσικῆς τὴν μαρναίνει τὴν κακομοίραν!

Ἐλύθη, ἀναγινώσκομέν που, τὸ πρόβλημα ἐφθυνῆς κυβερνήσεως ἐν Παραγουάῃ. Ἐκεῖ ὁ πρόεδρος τῆς δημοκρατίας λαμβάνει ἐτησίως μόνον 2500 φράγκα, ἕκαστος δὲ τῶν ὑπουργῶν 250!

Ἀλλὰ ποῦ νὰ ἤξευρον οἱ Παραγουανοὶ ὅτι οἱ κύριοι Κομμουνιστοὶ καὶ Τομαρόπουλοι ἀναλαμβάνουν τὴν ἑξουσίαν χωρὶς τίποτα, ἀρκούμενοι μόνον εἰς τὰ τυχερά.

Ἡ φίλη Graziella μας ἐτρόμαξεν ἰδοῦσα τὸν κ. Α. Σοῦτσον νὰ θυμώσῃ τόσο ἀπὸ τὰ προχθεσινὰ τῆς τερτίσματα περὶ τῶν μεταξύ μας παραστάσεων, ὥστε ἤνῃθη νὰ συγχίρῃ τὰς τόσοις ὥραις ἐντυπώσεις τῆς ἐν τῇ τελευταίᾳ φανερικῇ παραστάσει ἐν τῷ Ὡδεῖῳ.

Εἶναι δίκαιον νὰ ἐνσπείρῃ ὁ κ. Σοῦτσος τρόμον εἰς Κυρία;

Θέλετε νὰ μάθετε τὰ κατὰ τὴν χρυσὴν νεολαίαν μας; Τόση χρυσὴ ἀναπαρχὴ τὴν μαστίζει, ὥστε τὰ εἰσιτήρια τὰ ὁποῖα εἶχε προμηθευθῇ διὰ τὴν παράστασιν τοῦ Ὡδεῖου τὰ ἔβγαλε εἰς πλειστηριασμὸν καὶ τὰ μετεπώλησεν ἀντὶ 20 καὶ 25 φράγκων τὸ ἓν.

Πολλοὶ ἐκ τῶν νέων αὐτῶν θὰ στείλουν ἀναφορὰν εἰς τὴν εὐγενῇ Κυρίαν Ναταλίαν Σούτσου νὰ τοῖς παράσχῃ καὶ ἄλλην παρομοίαν ἀφορμὴν κέρδους.

Πάλιν πρῶτοι οἱ Βαλαωρίται μετέβησαν προχθὲς εἰς τὸ Ὡδεῖον.

Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ τοὺς ὀνομάσωμεν κλητῆρας τοῦ Φαναρίου.

Τὸ ἐσπέρας τοῦ Σαββάτου ἐνόμιζες ὅτι εἰς τὸ θέατρον ὁ κ. Κωστόπουλος ἐδίδε τὴν εὐεργετικὴν του.

Τὰ μόνον πλήρη θεωρεῖα κατεῖχοντο ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν, θαλαμηπόλων, ὑπηρετριῶν καὶ ἀμαξηλατῶν τοῦ φαναριστικοῦ κόσμου, ὅστις διασκέδαζεν εἰς τὸ Ὡδεῖον.

ΓΙΑ ΤΑΙΣ ΜΑΡΙΑΙΣ.

Ἀπ' τὸν καιρὸ ποῦ ἐγέννησε Μαρία τὸ Χριστὸ,

Ὁ Σατανᾶς τὰ ἔβαλε μ' ἐκεῖναις ταῖς καυμέναις.

Ἀν' τὸ μυαλό σας θέλετε νὰ τῶχετε σωστό,

Ἀπ' ταῖς Μαρίαις μακρυὰ, —γιατ' εἶν' δαιμονισμέναις!

Κωχτήης.